

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.692 van 7 oktober 2014
in de zaak A. 211.804/X-15.746.**

In zake : Martine VERPLANCKE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julie Lauwers
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Wolvengracht 38/2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN LIMBURG

Tussenkommende partij :

Mark DIRIX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59/5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 28 februari 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2014/0083 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 28 januari 2014 in de zaak 1213/0147/A/1/0129.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.341 van 11 maart 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 16 mei 2014 . De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Lauwers, die verschijnt voor verzoekster, Tom Roosen, afdelingshoofd, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Caroline Bulkman, die loco advocaat Els Empereur verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van onder meer verzoekster tot vernietiging van het besluit van verweerster van 13 september 2012 ongegrond.

4. Met het voor de RvVb bestreden besluit van 13 september 2012 willicht verweerster het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen in en

verleent zij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning “voor het slopen van woonhuis en bouwen van 14 appartementen met ondergrondse garage”.

IV. Onderzoek van de ontvankelijkheid

5. Verzoekster wijst op “het griefhoudend karakter van het bestreden arrest” dat haar beroep tegen het besluit van verweerster van 13 september 2012 “niet [heeft] ingewilligd”.

6. De tussenkomende partij verzoekt het cassatieberoep als onontvankelijk af te wijzen omdat in het verzoekschrift van verzoekster foutief wordt gesteld dat de vergunde meergezinswoning wordt opgericht op het perceel palend aan haar gezinswoning. De gezinswoning paalt niet aan het perceel waarop de aan de tussenkomende partij verleende vergunning betrekking heeft.

7. Verzoekster antwoordt onder meer dat in haar verzoekschrift bij de aanduiding van haar woning op het plan een materiële vergissing is geslopen, dat zij haar belang “ontleent [...] aan het feit dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen haar beroep [...] ongegrond heeft verklaard” en dat haar beroep “dan ook gericht [is] tegen de ongegrondverklaring van het annulatieberoep dat zij heeft ingesteld bij de RvVb”.

8. De tussenkomende partij dupliceert dat “[e]nige materiële vergissing [...] uitgesloten” is en dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord “een nieuw belang aan[haalt] dat niet werd aangehaald in het cassatieberoep”.

Beoordeling

9. Met het bestreden arrest wordt het beroep van verzoekster “ontvankelijk, maar ongegrond” verklaard.

10. Er werd geen cassatieberoep ingesteld tegen de ontvankelijkheidsverklaring van het beroep van verzoekster.

Het cassatieberoep van verzoekster is gericht tegen de ongegrondverklaring van haar beroep tot vernietiging door het bestreden arrest. In geval van cassatie wordt de beperkte zaak verwezen naar de RvVb die zich dan opnieuw over de gegrondheid van het beroep van verzoekster zal moeten uitspreken.

11. Verzoekster heeft belang bij haar cassatieberoep tegen het arrest dat haar beroep tot vernietiging van het besluit van 13 september 2012 van verweerster ongegrond verklaart.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de cassatiemiddelen

Eerste middel

12. Verzoekster voert de schending aan van artikel 4.7.23, § 1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en artikel 149 van de Grondwet (hierna: Gw).

Verzoekster betoogt dat het bestreden arrest met schending van de voormelde bepalingen aanneemt dat “de betrokken partijen” enkel de indiener van het administratief beroep, de aanvrager van de vergunning en het college van burgemeester en schepenen zijn en dat zij als derde-belanghebbende niet als betrokken partij kan worden beschouwd en zij “bijgevolg niet verplicht gehoord moet worden door de deputatie in het kader van een administratieve beroepsprocedure”. Het begrip “betrokken partij” wordt nergens gedefinieerd en in artikel 4.7.23 VCRO niet beperkt tot de in het bestreden arrest opgesomde partijen. Het bestreden arrest voegt aan artikel 4.7.23, § 1, VCRO een

voorwaarde toe door aan te nemen dat het een “bij de administratieve beroepsprocedure” betrokken partij moet zijn die op haar verzoek gehoord wordt.

Beoordeling

13. Artikel 4.7.21, § 2, VCRO bepaalt dat een georganiseerd administratief beroep tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen, door onder meer volgende belanghebbenden:

“1° de aanvrager van de vergunning;

2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

3° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.”

14. “Een belangrijk principieel uitgangspunt” van deze regeling van de decreetgever “is dat het administratief beroep (ook) open staat voor derden-belanghebbenden” hetgeen volgens de decreetgever “moet worden gekaderd in artikel 9, derde lid, van het Verdrag van Aarhus, volgens hetwelk de overheid dient te waarborgen dat burgers ‘wanneer zij voldoen aan de eventuele in het nationale recht neergelegde criteria, toegang hebben tot bestuursrechterlijke of rechterlijke procedures om het handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten die strijdig zijn met bepalingen van haar nationale recht betreffende het milieu” (Memorie van toelichting, VI. Parl., 2008-2009, stuk nr. 2011/1, 184; zie ook verslag, VI. Parl., 2008-2009, stuk nr. 2011/6, 57).

De decreetgever heeft aldus op zich de verplichting genomen om voor de burgers de toegang tot bestuursrechtelijke procedures te verzekeren ingeval zij met de bepalingen van het nationale milieurecht strijdig geacht handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties willen betwisten,

voor zover zij daartoe voldoen aan de in het nationale recht neergelegde criteria. Die criteria mogen niet zodanig worden omschreven of uitgelegd dat zij de toegang van deze burgers in dergelijk geval onmogelijk maken. De Raad van State als cassatierechter vermog de in het nationale recht vastgelegde criteria uit te leggen in overeenstemming met de doelstellingen van artikel 9.3 van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden.

15. Artikel 4.7.24 VCRO bepaalt dat “[d]e deputatie [...] beroepen tegen dezelfde beslissing verplicht samen[voegt]” en dat “[a]lle betrokken partijen [...] onverwijld in kennis [worden] gesteld van de samenvoeging”.

16. Artikel 4.7.21, § 1, VCRO bepaalt dat de deputatie, bij het behandelen van het beroep, de aanvraag in haar volledigheid onderzoekt.

Artikel 4.7.23, § 2, eerste lid, VCRO bepaalt dat de vervaltermijn van vijfenzeventig dagen om een beslissing te nemen tot honderdvijftig dagen wordt verlengd als over de aanvraag in graad van beroep nog een openbaar onderzoek moet worden gevoerd of indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht.

17. Artikel 4.7.23, § 1, VCRO bepaalt dat “[d]e deputatie [...] haar beslissing omtrent het ingestelde beroep [...] [neemt] nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord” en dat “[d]e Vlaamse Regering [...] nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure [kan] bepalen”.

De Vlaamse regering heeft geen nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepaald.

18. Indien een natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge het

inwilligen van de vergunningsaanvraag en die in de reguliere administratieve procedure in eerste aanleg (artt. 4.7.12 – 4.7.20 VCRO) een bezwaarschrift indient in de loop van het openbaar onderzoek en in de administratieve beroepsprocedure (artt. 4.7.21 – 4.7.25 VCRO) de deputatie verzoekt om schriftelijk of mondeling te worden gehoord, en indien zulks ertoe strekt het met de bepalingen van het nationale milieurecht strijdig geacht handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten, is die persoon een in artikel 4.7.23, § 1, VCRO bedoelde “betrokken [partij]”.

19. Het bestreden arrest verklaart het eerste onderdeel van het eerste middel van verzoekster ongegrond op de volgende gronden:

- “de indiener(s) van het administratief beroep, het college van burgemeester en schepenen en/of de aanvrager(s) van de vergunning” zijn “de enige verplicht te horen ‘betrokken partijen’ in de administratieve beroepsprocedure”;
- verzoekster is “noch de indiener[...] van het administratief beroep, noch de aanvrager[...] van de vergunning, noch het college van burgemeester en schepenen”;
- verwerende partij “schendt dan ook, door niet in te gaan op de vraag van de verzoekende partij[...] om te worden gehoord, artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO niet”;
- “dat de verzoekende partij[...] een bezwaar” heeft “ingediend tijdens het openbaar onderzoek over de aanvraag, die tot de bestreden beslissing geleid heeft, maakt van” haar “nog geen bij de administratieve beroepsprocedure ‘betrokken partij’, zoals bepaald in artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO”;
- “de verwerende partij heeft in de bestreden beslissing overigens, [...], de bezwaren van de verzoekende partij[...] afdoende weerlegd”.

20. Door aldus te beslissen schendt de RvVb het artikel 4.7.23, § 1, eerste lid, VCRO.

Er is geen aanleiding tot het stellen van de door verzoekster voorgestelde prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

21. Er is geen grond om de overige middelen te onderzoeken die niet tot een ruimere vernietiging of een vernietiging zonder verwijzing kunnen leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2014/0083 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 28 januari 2014 in de zaak 1213/0147/A/1/0129, in zoverre de uitspraak het beroep van verzoekster ongegrond verklaart.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de gedeeltelijk vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven oktober 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust